

ingenlunde sjældent, men tværtimod jævnlig, saasnart Forholdene vare gunstige, skete Overfart fra Bro til Bro pr. Dampstib i den Tid, da Jstransport var erklæret, og der saaledes meget vel kunde medtages og ogsaa blev medtaget en betydelig Del Fragtgods, var dog al direkte Indskrivning standset, og Fragt maatte hele Tiden betales efter de lokale Tæxter. Andragerne henvendte sig derfor i Anledning af disse Forhold under 23de Februar 1882 til Direktionen for de sjællandske Statsbaner og til Bestyrelsen for det lolland-falsterke Jernbaneselskab, og modtog derefter fra den førstnævnte under 2den Marts næstefter det Svar, at det laa udenfor Statsbanernes Omraade at træffe nogen Afgjørelse angaaende Godsens Transport mellem Masnedfund og Dreghoved, da den udelukkende henhørte under Postvæsenet, men at Direktionen var villig til at slutte sig til de Foranstaltninger, som Postbestyrelsen eventuelt i saa Henseende maatte foreslaa til Sagens hensigtsmæssige Ordning. Driftsbestyreren for den lollandst-falsterke Jernbane meddelte bl. A. under 2den Mai s. A., at han allerede tidligere havde henledet Postbestyrelsens Opmærksomhed paa Sagen, og at Overbestyrelsen for Post- og Telegrafvæsenet under 25de August s. A. bl. A. havde svaret, at man med de Befordringsmidler, der stode til Raadighed, ikke uden at tilfidesætte Befordringen af Post, Rejsende og Reise-gods vilde kunne paatage sig en regelmæssig Overførsel af Fragtgods mellem Sjælland og Falster, ligesom man heller ikke raabede over Lokaler, der vilde være istand til at rumme de betydelige Masser af Gods, som vilde ophobes paa begge Sider af Vandet. Andragerne henvendte sig derpaa under 20de Mai 1882 til Indenrigsministeriet, men da de siden intet Svar have faaet og derfor have opgivet Haabet om at erholde et saadant, anmode de nu Folkethinget om at komme Derne til Hjælp, da Jernbanebestyrerne have viist den største Beredvillighed til at bidrage til Sagens Ordning, medens den hidtil uovervindelige Hindring ligger i Postbestyrelsen. De gjøre i saa Henseende gjældende, at den af Postvæsenet anførte Grund, at Naturforholdene skulde lægge Hindringer i Veien, ikke kan være afgjørende, da de ikke have tænkt sig Muligheden af en regelmæssig Overfart under Jstransport, men kun, at der med kortere eller længere Tids Mellemrum vilde kunne overføres Gods, og at dette vilde være Alt, hvad man kunde ønske. Frømdes bemærke de, at, da Jernbanebestyrerne formentlig ville træffe Foranstaltninger til at tilbeibringe fornødne Lokaler til Opbevaring af det sig ophobende Gods, skjønde de ikke, at der kan være nogen anden væsentlig Hindring tilbage end den, at der ikke forefindes et tilstrækkeligt Antal Jssbaade, og de bede derfor Folkethinget om, at der paa Finansloven maa blive optaget en Bevilling til Anskaffelse af fornødent Driftsmateriel, idet Afsender og Modtager i Forhold til Mængden af sit Gods gjerne vilde bære Omkostningerne ved selve Transporten ligesom ogsaa Risikoen.

Udvalget erkjender, at der er god Grund til, at det Spørgsmaal, som Andragendet omhandler, bliver overveiet, og at der, om muligt, tages Hensyn til Ansøgernes Ønske, og man foreslaar derfor Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

51. Fra Jens Sver Hansen i Aldershvile pr. Weile om Tilstud af Statskassen for pensionerede Lærere. (Indbragt den 18de December 1882 af Folkethingetsmanden for Weile Amts 3die Valgfreds, Th. Nielsen.)

Andrageren bemærker, at, da mange Skolelærere ere ansatte i Embeder, hvis Reguleringssum ikke overstiger 800 Kr., kunne de som Følge deraf ikke leve uden Næringsforjoger, og da de fleste af dem tillige ere ældre Mænd, som ifølge de senere Erfaringer ikke kunne blive befordrede til bedre Embeder, ere de henviste til at leve i fattigdom, ikke blot saalænge deres Skolegjerning vedvarer, men ogsaa udover denne, idet den Pension af 533 Kr., som da tilfalder dem, ikke er tilstrækkelig, især naar de ere Familiefødre eller som synsbage Oldinger paa nogle og 70 Aar intet kunne erhverve ad privat Vet. I egen og Kollegers Interesse bønfaalder derfor Andrageren Rigsdagen om mulig ved Lov at foranledige et Tilstud af Statskassen for pensionerede Lærere af denne Klasse.

Da Spørgsmaalet om Lærernes Pensionering helst bør afgjøres i Forbindelse med en ny Skolelov, gjør Udvalget ingen Indstilling.